

nyttede Hartkornet som Maalestof for For- delingen, men det næste Aar maatte gaa bort derfra, fordi det var umuligt, og gaa over til andre Udgifter som Fordelingsgrund- lag, som dog vare lige saa lidt brugelige. Den højtærede Minister har Ret i, at Hart- kornet var umuligt som Fordelingsgrundlag, og dog benytter Ministeren det nu selv baade ved Fordelingen af Gammelstatten og ved Land- og Vigningsstatten. Jeg indrømmer i øvrigt, at der er en Omstændighed som noget hjælper til at udjævne Uligheden i Sognekommunerne, nemlig den Omstændig- hed, at sammen med Land- og Vigningsstatten gaar Bygningsafgiften, idet de Kommuner, der saa for lidt godtgjort i Form af de førstnævnte Statter, saa mere i Form af Bygningsafgift, der i det hele rammer ret korrekt. Godtgørelsen af Bygningsafgiften kommer jo netop de Kommuner i Landdistrik- terne til gode, hvor der efterhaanden er kommet en stor Bebyggelse, t. Eks. paa Grund af deres Veligheden i Nærheden af Særbanestationer — den ærede Minister nævnte i Gaar Herning og Gentofte, men der er jo mange andre lignende Kommuner. Paa disse Kommuner hviler der en Del Bygningsafgift, og det er ganske korrekt, at denne Del af Statteoverførelsen netop falder paa de Kommuner, der have en saadan Be- byggelse, der sikkert i Tidens Løb vil med- føre ret betydelige Udgifter til Skolevæsen, eventuelt til Fattigvæsen, Alderdomsunder- støttelse o. s. v. Men hvad jeg synes, at Regeringen ikke saa let burde have givet Slip paa, er den ganske simple Fremgangs- maade, at man, naar man havde indkasseret den ny Skat paa Indkomst og Formue, saa kunde overføre det Beløb, som man over- hovedet vil overlade Kommunerne i Form af Statsstilfud til Kommunerne, i Stedet for at sige: Den Skat gaar derhen, og den Skat gaar derhen, hvad der jo er en Fik- tion, thi i Virkeligheden betegner det jo kun, at saa og saa mange Kroner gaa til Amts- kommunerne, og saa og saa mange til Sognekommunerne. Det forekommer mig, at det vilde have været langt mere retfær- digt, hvis man enten havde foreslaaet, hvad jeg vilde anse for det rigtigste, at Staten overtog en Del af de Udgifter, som nu hvile saa trykkende paa Landdistrikterne, saavel paa Amtskommunerne som paa Sognekommunerne, eller, naar man ikke vilde gøre det, havde foreslaaet at overføre det Beløb, som skal overføres, i alt Fald væsentligt i Forhold til de paagældende Kommuner's Udgifter. Vilde man ikke tage Hensyn til samlige Ud- gifter, fordi man mulig kunde ræsonnere som

saa, at enkelte Kommuner tillade sig Ud- gifter, som andre Kommuner spare, og at de ikke skulde have Godtgørelse for disse Ud- gifter, saa kunde man foretage Fordelingen i Forhold til de absolut nødvendige, lovbe- falede kommunale Udgifter, f. Eks. Udgifterne til Skolevæsenet, Bevæsenet og Fattigvæse- net. Derved fik man absolut et retfærdigere Fordelingsgrundlag, det kan vanskelig be- strides. Men ligesom Hartkornet er en uheldig og uretfærdig Skattebasis for de kommunale Statter, nøjagtig i samme Grad er det ubilligt og uretfærdigt at benytte Hartkornet som Grundlag for Fordelingen af det Beløb, som fra anden Side skal staffles til Stede til Vættelse af disse højt trykkende Byrder. Naar, jeg skal indrømme, at jeg an- ser dog ikke dette Forhold for at være i den Grad et Kardinalpunkt — det kan jo rettes, naar man faar Syn derfor, — at jeg af den Grund skulde modsætte mig Lovfor- slagets Fremme. Det vil jeg ingenlunde, fordi jeg nemlig anser det for nødvendigt, at der gøres noget for at lette de Kaar, hvorunder Landbruget i lang Tid har ar- bejdet, og hvorunder det desværre efter al Sandhynlighed endnu i en lang Arrække vil komme til at arbejde. Jeg haaber, at Hsten og Viljen til at fremme det Forslag, som der her foreligger, er saa stor, saavel her som andesteds, at dette Ting for sit Ved- kommende vil finde sig i at tage de andre Skattelove, der angaa den indirekte Beskat- ning, saaledes som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts Bje Valgkreds (Dine- sen) omtalte, og lade dem følges ad paa den videre Vej, de have at gennemgaa, og jeg haaber, at man andesteds vil tage saa meget Hensyn til den Velvilje, der saaledes maatte blive vist herfra, at man ligeledes der vil tage disse Foranstaltninger til velvillig Over- vejelse som en samlet Helhed. Jeg haaber, at det skal lykkes paa denne Maade at komme til et fornuftigt og forsvarligt Re- sultat paa hele det store Skatteomraade, som vi i denne Samling have faaet til Be- handling. Om det vil lykkes at faa det gennemført i denne Samling, kan maasse være tvivlsomt. Jeg kan til en vis Grad slutte mig til den Beflagelse, der forleden fremkom fra det ærede Medlem for Ring- løbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Chris- tensen), over, at disse store og vigtige For- slag ere komne hertil saa langt hen i Sam- lingen. Jeg tror imidlertid, at det med den gode Vilje fra alle Sider, som jeg er til- bøjelig til at forudsætte er til Stede, endnu vil være muligt at gøre dem færdige i denne Samling, og saa er det min Overbevisning,